

ARBEJDSMINISTERIET

Den 13. februar 1975.

I anledning af spørgsmål 2 i udvalgets skrivelse af 10. februar 1975 (finansudvalgets bilag 15 B.04.) skal man meddele følgende:

Ad § 15 B.2.02. Arbejdsløshedsforsikring.

2. Idet henvises til ministerens besvarelse af det af udvalget stillede spørgsmål vedrørende merudgifterne ved den gennemførte forhøjelse af maksimumdagpengesatserne fra 132 kr. til 160 kr., anmodes herved om en specifikation af, hvorledes merbruttoudgiften på 544 mill. kr. og mernettoudgiften på ca. 486 mill. kr. er beregnet.

Specielt ønskes oplyst, hvorledes man i beregningerne har taget hensyn til, at en stor del af de dagpengeberettigede på grund af lave lønninger og som følge af 90 pct.-reglen ikke vil kunne opnå den maksimale dagpengesats på 160 kr. og ofte heller ikke det tidligere maksimalbeløb på 132 kr.

Svar:

Bruttomerudgiften på 544 mill. kr. i finansåret 1975-76 ved forhøjelsen af maksimumdagpengesatsen fra 132 kr. til 160 kr. er i arbejdsministerens besvarelse af 7. februar 1975 af udvalgets spørgsmål 1 af 5. februar 1975 om arbejdsløshedsforsikringen beregnet ud fra den forudsætning, at alle ledige modtager maksimumdagpenge.

Bruttomerudgiften udgør det forventede antal ledige (7 pct. af samtlige forsikrede 910.000: 60.900 fuldtidsforsikrede og 2.800 deltidforsikrede) \times forhøjelsen af dagpengemaksimum (28 kr. respektive 14 kr.) \times antallet af dagpengedage (312).

Merindtægten ved den nævnte forhøjelse på ca. 58 mill. kr. i form af forhøjelse af medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikringen fremkommer ved at gange dagpengeforhøjelsen med antallet af forsikrede og faktoren $2\frac{1}{4}$ (jfr. arbejdsløshedslovens § 76) og under forudsætning af, at alle arbejdsløshedskasser i medfør af § 47 fastsætter maksimumdagpengesatsen til 160 kr. (kun 2 mindre kasser har fortsat et mindre dagpengemaksimum end 160 kr.).

Nettomerudgiften ved forhøjelsen er på dette grundlag skønnet at udgøre ca. 486 mill. kr.

Når arbejdsministeriet i sine beregninger af 7. februar 1975 er gået ud fra, at alle ledige får maksimale dagpenge, skyldes det, at en beregning af, hvor mange der som følge af 90 pct.-reglen ikke får den maksimale dagpengesats, vil være særdeles usikker på grund af, at der må opstilles adskillige forudsætninger og foretages mange skøn, som det ikke er muligt at underbygge tilstrækkeligt:

a. Nogle af de nuværende ledige vil fortsætte med at være ledige ind i det kommende finansår. Disse vil få dagpenge beregnet på basis af den indkomst, der lå umiddelbart forud for ledighedsperiodens start. Selvom de individuelle dagpengesatser dyrtidsreguleres, er det ikke muligt at sige noget om, hvilken relation der vil være mellem de allerede lediges dagpengesats og 160 kr.-satsen efter den 1. april 1975.

b. Da beregningen vedrører finansåret 1975-76, vil det være lønudviklingen frem til den 1. april 1975 og i det efterfølgende år, der vil være afgørende for, hvor mange der berøres af 90 pct.-reglen. Jo kraftigere lønudvikling, jo færre berøres af loftet i § 51.

c. Endvidere vil fordelingen af ledigheden på lønmodtagergrupper gennem hele finansåret spille en rolle for, hvor stor betydning maksimumsbestemmelsen vil få, idet